

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1274/2024
26.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Саша Милетић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Паркинг сервис“ Ниш, чији је пуномоћник Ружица Стојановић - Соколовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3597/2021 од 13.09.2023. године, у седници одржаној 26.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3597/2021 од 13.09.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3597/2021 од 13.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 3597/2021 од 13.09.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда Основног суда у Алексинцу, Судска јединица Сокобања П 846/2019 од 24.02.2021. године, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев да се тужена обавезе да тужиоцу накнади штету причињену дана 21 на 22.11.2013. године, услед неадекватног транспортовања путничког моторног возила марке „Mercedes“ ТИП „Е 320 CDI“, регистарска ознака ..., услед неадекватног транспортовања и на име путничких трошкова у укупном износу од 9.360,00 динара са законском затезном каматом на износ од 3.000,00 динара, почев од 21.11.2013. године до исплате, и на износ од 6.390,00 динара почев од 22.11.2013. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 112.350,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове другостепеног поступка од 19.900,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 - други закон) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2., да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне штете која је настала приликом уклањања и премештања непрописно паркираног возила тужиоца, и побијаном пресудом је одбијен тужбени захтев. Имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева, те како се ради о парници ради накнаде штете у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, Врховни суд налази да у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП. По налажењу овог суда, побијана одлука је донета уз примену одговарајућег материјалног права, и не постоји потреба новог тумачења права у погледу примене одредбе чланова 154, 156. и 159. Закона о облигационим односима. Другостепени суд је према чињеницама утврђеним у овој правној ствари и околностима конкретног случаја, донео одлуку у складу са судском праксом и правним схватањем, који је изражен кроз одлуке Врховног суда и Врховног касационог суда. Разлози ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити, а ревизијом тужиоца се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 17.06.2015. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 9.390,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП. У споровима мале вредности дозвољеност ревизије се не цени према одредби члана 13. став 1. тач. 2. и 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 55/14), односно новелираној одредби члана 403. став 2. тачке 2. и 3. ЗПП, па преиначење првостепене пресуде од стране другостепеног суда није од утицаја на дозвољеност изјављене ревизије.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**